

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

Conclvsio II. De sc[...]o titulo iuste possessionis dominiu[m] dicto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

A C T A

Hic titulus possessio bone fidei dicitur, quā scilicet q̄s bona siue mobilia siue immobilia possidet clericis & religiosis dominiū confert siue proprietatē, a quo dominio a nemine expelli & detradi possunt, nec debēt, eis iniuriā, quā p̄ iniuriā, improbitatē, uim, rapinam, sacrilegia siue furtum.

Econtrario euangelici ecclesiarū fures duobus utuntur titulis possidendi bona nostra. Primus uis inermis appellatur, qua uis nostra bona ut infames & improbi neq̄ fures rapiunt atq; furantur. Alius eorū possidendi titulus uis armata uocatur quādo scilicet cum armis uim inferunt, quo hij terrarū nebulones utunt, quū armis ecclesias & monasteria irrumpūt, dilacerant, destruunt, ui om̄ia auferētes quæ reperiunt. De his duobus famosis titulis nouorū Christofideliū furū habes ff de ui & ui ar. reliquum apud patibulū inuenient.

Et est primi tituli pœna quæ uis inermis dicit, q̄a amittunt tertiā partē oīm bonorū suorū si scilicet sine armis nostris bonis uim intulerint. Si aut uim cum armis inferant, in exiliū damnandi sunt quod relegatio dicit. Insti. de pub. iud. par. Item lex Iulia. de ui pub. & C. ad le. iulianā de ui pub. le. quouiam & le. ij. ff de accusationibus le. hos accusare par. Omnibus.

CONCLUSIO II.

De sc̄do titulo iuste possessionis dominiū dicto.

Famosus est qui nullum alienandi legis uel dominiū ius habet, audet tamen quæ nostra sunt bona sine facto nostro alienare atq; trāsferre, & ex suo delicto meliorē cōditionē iuā facere.

Secundus iuste possessionis titulus, is est ut domini simus nostrorū bonorū, quæ nullus a nobis rapere debet siue alienare, Deuter. v. Non furtum facies. Non concupisces uxorem proximi tui, non domum, non agrum, non seruum, non ancillam, non bouem, non asinum, & uniuersa quæ illius sunt. Audite nūc Lutherani & euāgelici fures, nō ut modo abstineatis ab alienis bonis furandis, sed neq; cōcupiscere uos decet.

Boga

M V R N E R I.

Bona alienare nemini est licitū in terris quā uero domino, aut certe alio eius nomine seu uoluntate. Aut si eorū bonorū dominus non est, ut lex ei permittat alienationem, ut de tutoribus fit & curatorib⁹ Insti. Quibus alie, li. pañ. Nunc admodum nend⁹ Et cum creditorib⁹ in pignorib⁹ eo. pañ. Contra aut.

Quumq; nostra bona nobis surripiant euangelici isti scrib⁹ nioꝝ expurgatores alienant, consumunt, ad quæ faciēda nostram non habent uoluntate, neq; eorū bonorū sunt domini, neq; id eis ulla lex inuēdi permittit, sed magis prohibet C. de sacro sanc. eccle. Sancimus, oportet necessario consequi, ut hæc faciant titulo furti, seq; hoc scelere criminosos efficiant neq; iuxta reguā iuris. Quod nostrū est sine nostro facto aut uoluntate in nullū aliū trāsferri potest ff de re iur. Id quod nostrum, sed nec ius eorū quod non habent, in nullū alium transfundere possunt. De reg. iur. li. vi. Nemo potest plus iuris.

Vbi inq; absq; nostra uolūtate nostra bona alienarentur, fieret nostra conditio per alium peior, quod per hanc iuris regulam est prohibitum. Non debet alteri per alterum iniqua conditio inferri ff de re iur. Non debet.

Sed & cōtra hæc regulā. Nēo ex suo delicto cōditionē suā meliōrē facere potest ff de re. iur. Nēo, ut est in cōmuni puerbio. Nemo ex alienis quercub⁹ suos porcos saginare potest.

Et hoc si dolo & fraude fecerint, ut quum clericos ac religiosos fallunt atq; decipiunt, concutiunt, & quasi illis consulti sint. quæant. ut sua uendi sinant, & eiuscemodi uulpi nis caudis per ora molliunt, infames per hoc fiunt diuina lege Leuit. xix. Non decipiet unusquisq; proximum suum. Cum quid una uia prohibetur alicui, ad id alia non debet admitti, dereg. iur. Cum quid lib. vi.

Illud aut si uiraptorū bonorū fecerint improbi fures erunt, insti. de uirbo. rap. Qui res alienas rapit, tenet quidē etiā furti, quis enim magis alienā rem inuito dño contractat, quam qui uir rapit. Ideoq; recte dictū est eum improbū furem esse.

Rr ij

A C T A

Sicq; secundo habetis, quom̄ dñi simus nostrorū bonorū, quod eius dominij uigore nostra bona possumus alienare, & id quidem iuste. Nunc ergo dicite uos euangelici sacrorū tibi cines, quo iure monumentis sepulchrorū uestras ædificatis domus. Ita per deum fere a mente mihi decidērat, iure uiolati sepulchri, cuditis monetā ex deo sacratis uasis, in quo unico bene facitis crucis signū uni parti incudere, qua cunctis innotescat ecclesiastica esse bona. At in aliud latus patibulum inscribere debetis, quo dare intelligi uos fuses hæc ecclesijs rapuisse. O uos ueteres Christiani inhumati, si unq; per somnū & quietē menti uestræ insedisset, uestrarū laude dignarū ciuitatum insignia aliquando ad furtiuas res ecclesiasticas eundem, aut ex uestris præciosis diuinis ornamentis, meretricibus ornamenta consuibursas &c. id generis, omni procul dubio pro his nummis uestris dilectis puerulis panē emissetis, quo non staret splendidior meretricum chorea uestris elemosinis & diuinis donationibus.

CONCLUSIO III.

De tertio titulo. Rei iudicatæ dicto.

Famosus est qui sibi met sententiā dicēs alienis bonis uim intulit, effregit, expilauit. Nam hunc uult lex in uis publice aut priuate crimen incidisse, fustibus castigandū, & uelut in atrocissimū improbū furem & raptōrem animaduertendū.

Tertius articulus iuste possessiōis nostrorū bonorū, quod illa possideamus, uigore rei iudicatæ, siue ex sententiā iudicis. Et habet hoc pro re iudicata, quod finem accepit ex sententiā iudicis ff de re iud. l. i. Sed & eiusmodi res iudicata pro ueritate est habenda ff de re iur. Res iudicata. Quum ergo huiusmodi sententiā iudicum legaliter & pro ut de iure factæ sunt per nullū annullari debent neq; retro trahi. De re iur. Factum legitime l. i. vi.

Quando igit̄ taliū bonorū nostrorū ratione in litibus corā uobis ut iudicib⁹ egimus, uos ipsi uel uestri priores nobis ista bona